

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Mfv.III.10.798/2011/4.szám

A Kúria a Dománé dr. Kassay Éva ügyvéd (8900 Zalaegerszeg, Kölcsey M. u. 17.) által képviselt felperesnek a jogtanácsos által képviselt alperes Nyugdíjnyilvántartó és Informatikai Igazgatóság alperes ellen társadalombiztosítási határozat bírósági felülvizsgálata iránt a Fővárosi Munkaügyi Bíróságon 37.M.1004/2010. számon indított és a Fővárosi Munkaügyi Bíróság 2011. április 11. napján kelt 37.M.1004/2010/22. számú ítéletével befejezett perében a jogerős ítélet ellen a felperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Kúria a Fővárosi Munkaügyi Bíróság 37.M.1004/2010/22. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A felülvizsgálati eljárás illetékét a magyar állam viseli.

I n d o k o l á s

A regionális nyugdíjbiztosítási igazgatóság 2009. szeptember 4-én kelt határozatával elutasította a felperes rokkantsági nyugdíj iránti kérelmét, mert az Országos Rehabilitációs és Szociális Szakértői Intézet (a továbbiakban: ORSZI) I. fokú orvosi bizottságának szakvéleménye szerint az egészségkárosodása 25 %, nem éri el a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény (a továbbiakban: Tny.) 36/A. § (1) bekezdés a) pontjában írt, a rokkantság megállapításához szükséges mértéket. E határozatot a Nyugdíjbiztosítási Jogorvoslati Igazgatóság másodfokú határozatával helybenhagyta, mivel a felperes egészségkárosodását az ORSZI másodfokú orvosi bizottsága 32%-ra véleményezte.

A Fővárosi Munkaügyi Bíróság ítéletével elutasította a felperes keresetét, amelyben a társadalombiztosítási határozatok felülvizsgálatát az egészségkárosodás mértékének téves meghatározása miatt kérte. A munkaügyi bíróság a perben kirendelt igazságügyi orvosszakértő által előterjesztett és a per során kiegészített szakvéleményt aggálytalannak tartotta és - összevetve a társadalombiztosítási szervek eljárásában adott orvosi bizottságok véleményeivel és a felperes által csatolt, szakorvosi összefoglalót tartalmazó okirattal - ítélezése alapjául elfogadta, megállapítva, hogy a felperes össz-szervezeti egészségkárosodása 31%, amely legkorábban 2008. áprilisától véleményezhető.

A felperes szakvéleményre vonatkozó észrevételét, amelyben a jobb lábfejen található kinövés, neurológiai, pszichiátriai betegségek értékelésével kapcsolatos kifogásokat adott elő, a bíróság nem ítélte megalapozottnak. Az ítélet szerint az igazságügyi orvosszakértő kiegészített véleményéből megállapítható, hogy a szakértő vizsgálata körébe vonta a megjelölt betegségeket, a szakvélemény kiegészítésében rögzítettek a rendelkezésre álló orvosi dokumentációból levezethetők, a felperes személyes vizsgálata során maga sem közölt pszichés panaszt és az orvosszakértő pszichésen kiegyensúlyozottnak találta. A felperes által csatolt pszichiáter szakorvosi vélemény 2011. januárban kelt, a vélemény az igazságügyi orvosszakértő rendelkezésére állt és annak figyelembevételével alakította ki véleményét. A fentiek alapján a bíróság - rögzítve ítéletében azt is, hogy a felperes össz-szervezeti egészségkárosodásának mértékét az alperesi határozatok meghozatala időpontjában kell vizsgálni - arra a következtetésre jutott, hogy az alperesi szervek jogszabálysértés nélkül utasították el a felperes kérelmét a rokkantsági nyugdíjhoz szükséges feltétel hiányában.

A jogerős ítélet ellen a felperes élt felülvizsgálati kérelemmel, amelyben az ítélet hatályon kívül helyezését és elsődlegesen a keresetének helyt adó döntés meghozatalát, másodlagosan a munkaügyi bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára való utasítását kérte a Pp. 164. § (1) bekezdése és 206. § (1) bekezdése megsértésére hivatkozva. Azt kifogásolta, hogy a bíróság - elutasítva a pszichiátriai megbetegedései egészségkárosító hatása tisztázása érdekében előterjesztett, az igazságügyi orvosszakértő tárgyaláson való meghallgatására, illetőleg más, lehetőleg pszichiáter szakértő kirendelésére irányuló kérelmét - nem biztosította számára a teljes körű bizonyítás lehetőségét.

A felperes előadta, hogy súlyos pszichés megbetegedéseiről és rendszeres pszichiátriai kezeléséről a tárgyaláson és a szakértőnek is nyilatkozott, az ezen betegségeit kezelő pszichiáter által 2010. december 29-én és 2011. január 16-án készített szakorvosi összefoglalókat csatolta a perben. A felperes ezen időpontokat

megelőzően és jelenleg is rendszeresen részesült pszichiátriai kezelésben, attól, hogy ezekről nem készül minden alkalommal lelet, összefoglaló, a kezelések még rendszeresek. A bíróságnak a felperes kezelőorvosától ismételt „szakvéleményt” kellett volna bekérnie, tekintettel arra, hogy egyik pszichés betegsége éppen az, hogy nehezen ismeri el e betegségét. A munkaügyi bíróság a fenti körben nem folytatta le teljes körűen a bizonyítást, mérlegelési jogát nem a jogszabályban foglaltaknak megfelelően gyakorolta, a szakvéleménnyel kapcsolatban felmerült kétségek nem eshetnek a felperes terhére. A felperes végül sérelmezte azt is, hogy a szakértő a felperes vizsgálata után úgy nyilatkozott, hogy sokirányú megbetegedései miatt az 50%-os egészségkárosodása „meglesz”.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérte arra hivatkozva, hogy a bíróság helytállón alapozta ítéletét a perben releváns tények megállapítása szempontjából aggálytalannak tekinthető három egybehangzó szakvéleményre, és helytállón döntött a felperes új szakértő kirendelésére irányuló indítványa mellőzéséről is. Az alperes utalt arra is, hogy a perben kirendelt szakértő szakterülete az igazságügyi orvostan, így a felperes egészségkárosodásának megítéléséhez megfelelő szakértelemmel rendelkezett.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem megalapozott.

A Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (2) bekezdésében meghatározott keretek között vizsgálta felül.

A Pp. 164. § (1) bekezdése szerint a per eldöntéséhez szükséges tényeket általában annak a félnek kell bizonyítania, akinek érdekében áll, hogy azokat a bíróság valóban fogadja el.

A Pp. 206. § (1) bekezdése szerint a bíróság a tényállást a felek előadásának és a bizonyítási eljárás során felmerült bizonyítékoknak egybevetése alapján állapítja meg; a bizonyítékokat a maguk összességében értékeli, és meggyőződése szerint bírálja el.

A töretlen bírói gyakorlat értelmében a felülvizsgálati eljárás keretében a bíróság mérlegelési körébe tartozó kérdés általában nem vizsgálható, és nincs lehetőség a bizonyítás adatainak újabb egybevetésére és értékelésére. A felülvizsgálat csak arra szorítkozhat, hogy a mérlegelés körébe vont adatok, tények értékelésénél nincs-e nyilvánvalóan helytelen következtetés. Az erre alapított felülvizsgálati kérelem csak akkor lehet eredményes,

ha a jogerős ítéletben megállapított tényállás iratellenes, illetőleg a bíróság a bizonyítékokat - azok egybevetése során - nem a maguk összességében értékelte, és ennél fogva a megállapított tényállás nyilvánvalóan okszerűtlen, vagyis lényeges logikai ellentmondást tartalmaz.

A peradatok szerint az igazságügyi orvosszakértő a felperes orvosi dokumentációja és a 2010. augusztus 17-én elvégzett személyes vizsgálata alapján készítette el szakvéleményét. A felperes nem vonta kétségbe az igazságügyi orvosszakértői vélemény körelőzményi adatai között és a szakvélemény végkövetkeztetésében rögzítetteket, miszerint pszichés problémái miatt korábban egy alkalommal járt pszichiáternél, pszichiáter szakorvoshoz rendszeresen nem jár, szorongásos panaszok miatt gyógyszeres kezelésben részesül, amelyet a háziorvosa ír fel. Ezt követően az orvosszakértő az ORSZI másodfokú orvosi bizottsága véleménye és a felperes által csatolt, 2011. január 16-án kelt szakorvosi összefoglalóban foglaltak ismeretében készítette el kiegészítő szakvéleményét; a felperes felülvizsgálati kérelemben említett 2010. december 29-i keltezésű orvosi dokumentumot (szakorvosi összefoglalót) tartalmazó okiratot a perben nem csatolt. A 2011. január 16-i szakorvosi összefoglaló „Recurrent depresszió, jelenleg súlyos depressziós epizód, kevert szorongásos-depresszív zavar” diagnózis mellett rögzíti azt is, hogy a felperest korábban „mentális okok miatt” Németországban kezelték, nyugtatókat kapott, hazatelepülése után sem „rendeződött”, azonban rendszeres kezelésben nem részesült: 1999-ben járt a pszichiátriai ambulancián, ezt követően a háziorvosától kapott nyugtatót; öt éve súlyosan dekompenzálódott. Azóta pániktünetek mellett depressziós panaszok alakultak ki, közérzeti zavar, szorongás, alvászavar, csökkent iniciativa és aktivitás.

Az igazságügyi orvosszakértő a szakvélemény kiegészítésében választ adott a felperes pszichiátriai megbetegedése értékelésére vonatkozó kérdésre: annak egészségkárosító hatását azért értékelte 5%-ban, mert körelőzményében pszichiátriai kezelés szerepelt, de pszichés állapota rendszeres gondozást nem igényelt, továbbá mert a vizsgálat során pszichésen kiegyensúlyozottnak találta.

A munkaügyi bíróság döntése meghozatala során a fent ismertetett bizonyítékok figyelembe vételével és azok okszerű mérlegelésével jutott arra a következtetésre, hogy a rokkantság Tny. 36/A. § (1) bekezdés a) pontjában foglalt feltétele a felperes esetében nem állapítható meg. Helytállóan hivatkozott a bíróság a felperes által csatolt szakorvosi vélemény kapcsán ítéletében arra is, hogy a társadalombiztosítási határozatok meghozatala utáni állapotrosszabbodás a határozatok jogszerűségét nem érinti; a szakorvosi véleményben foglaltak a perben beszerzett és kiegészített szakvéleményt nem tették aggályossá.

A fentiek alapján a Kúria megállapította, hogy a munkaügyi bíróság a döntéshozatalhoz szükséges tények feltárásával, a felülvizsgálati kérelemben felhívott jogszabályok megsértése nélkül döntött a felperes keresetéről, ezért a jogerős ítéletet - a Pp. 275. § (4) bekezdése alkalmazásával - hatályában fenntartotta.

Az alperes a felülvizsgálati eljárásban felmerült költségei megtérítését nem kérte, ezért a Kúria - a Pp. 78. § (2) bekezdése alapján - e tárgyban mellőzte a határozathozatalt.

A Kúria a felülvizsgálati eljárás illetékéről a Tny. 81. §-a alapján határozott.

Budapest, 2012. január 30.

Dr. Zanathy János s.k. a tanács elnöke, Dr. Magyarfalvi Katalin s.k. előadó bíró, Dr. Patassyné dr. Dualszky Katalin s.k. bíró

A kiadmány hitelélül:

kúriai tisztviselő